

Sygn. akt III RC 41/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ł., dnia 27-09-2017 r.

Sąd Rejonowy w Łobzie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Andrzej Rydzkowski

Protokolant: Piotr Reimer

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2017 r. w Łobzie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. D.

przeciwko małoletniemu Ł. D. reprezentowanemu przez matkę K. D.

o obniżenie alimentów

I. Obniża od powoda J. D. alimenty na rzecz małoletniego Ł. D. ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego Gryfinie z dnia 17 lipca 2014 r. w sprawie III RC 174/14 z kwoty po 750,00 zł miesięcznie do kwoty po 600,00 zł (sześćset) złotych miesięcznie poczynając od dnia 01 września 2017 r. płatne z góry do dnia 15- tego każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat matki K. D..

II. Oddala powództwo w pozostałej części.

III. Nie obciąża pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz powoda.

SSR Andrzej Rydzkowski

Sygn. akt III RC 41/17

UZASADNIENIE

Powód J. D., domagał się obniżenia alimentów uiszczanych na małoletniego pozwanego Ł. D. z kwot po 750,00 złotych miesięcznie do kwot po 550,00 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu J. D. wskazał, iż jego możliwości zarobkowe, stan zdrowia oraz obecne wydatki na utrzymanie gospodarstwa domowego nie pozwalają na uiszczanie tak wysokich alimentów.

Matka pozwanego K. D. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 14 lipca 2012 w sprawie III RC 106/12 Sąd Rejonowy w Słubicach podwyższył od powoda na rzecz pozwanego alimenty z kwoty po 500,00 do kwoty po 750,00 złotych miesięcznie.

Małoletni pozwany miał wówczas 7 lat. Był alergikiem. Uczęszczał do II klasy szkoły podstawowej. Matka pozwanego kupiła mu szczepionki na odczulanie za 290,00 złotych. Raz w miesiącu jeździł do lekarza co kosztowało jego matkę 100,00 złotych. Pozwany zamieszkiwał z matką. Koszt utrzymania mieszkania to około 400,00 złotych miesięcznie.

Matka małoletniego pracowała na 1/2 etatu, zarabiając 750,00 złotych brutto miesięcznie. Nie korzystała z pomocy opieki społecznej.

Powód J. D. zarabiał wówczas do 2.600,00 złotych netto miesięcznie. Nie chorował przewlekle. Nie miał innych osób na utrzymaniu. Na utrzymanie gospodarstwa domowego wydawał około 500,00 złotych miesięcznie.

(dowód: akta sprawy III RC 106/12).

Wyrokiem z dnia 3 października 2016 roku w sprawie VIII RC 324/16 Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie podwyższył od powoda na rzecz pozwanego alimenty z kwoty po 750,00 złotych do kwoty po 900,00 złotych miesięcznie.

Sąd Okręgowy w Szczecinie na skutek apelacji powoda wyrokiem z dnia 16 marca 2017 roku w sprawie X RCa 470/16 zmienił zaskarżony wyrok i oddalił powództwo.

(dowód: akta sprawy VIII RC 324/16).

W dniu 24 maja 2016 roku powód J. D. wystąpił z przedmiotowym pozwem domagając się obniżenia alimentów uiszczanych na rzecz pozwanego Ł. D. z kwot po 750,00 złotych miesięcznie do kwot po 550,00 złotych miesięcznie.

Powód J. D. w dacie orzekania miał 41 lat i pracował w (...) S.A i zarabiał 3.500,00 złotych netto miesięcznie. Miał problem ze wzrokiem i zwyrodnieniem kręgosłupa. Na lekarstwa wydawał około 100,00 złotych miesięcznie. Zamieszkiwał z konkubinią oraz dwójką jej dzieci w wieku 9 i 19 lat. Konkubina powoda nie otrzymywała żadnych świadczeń na dzieci ani alimentów. Nie korzystał z pomocy opieki społecznej. Na utrzymanie gospodarstwa domowego wydawał 500,00 złotych miesięcznie. Posiadał mieszkanie które wynajmował za 500,00 złotych miesięcznie oraz samochód P. (...) rocznik 2005 oraz Płacił regularnie alimenty. Spłacał kredyt w kwotach po 600,00 złotych miesięcznie oraz pożyczkę zakładową po 350,00 złotych miesięcznie.

Pozwany w dacie orzekania miał 12 lat. Nie chorował przewlekle Uczęszczał do VII klasy szkoły podstawowej. Jeździł na wycieczki szkolne. Nie miał żadnego majątku. Trenował piłkę ręczną. Pobierał korepetycje z języka angielskiego i niemieckiego za 160,00 złotych miesięcznie. Pozwany zamieszkiwał z matką. Koszt utrzymania mieszkania to około 2.000,00 złotych miesięcznie. Matka małoletniego pracowała na terenie Niemiec, zarabiając 1.150 EUR miesięcznie. Spłacała kredyt na samochód po 250 EUR miesięcznie. Otrzymywała zasiłek na rzecz syna po 190,00 EUR miesięcznie. Za opiekunkę dla syna podczas jej nieobecności płaciła 200,00 złotych miesięcznie.

(dowód: - zeznania J. D., k. 197 akt sprawy;

- zeznania K. D., k. 198 akt sprawy;

- zaświadczenia, k. 154, 179-180, 185-187, 225, 229 akt sprawy;

- dokumentacja lekarska, k. 10, 69-70, 155-163, 178, 230-232,

233-237 akt sprawy;

- pismo, k. 5-8, 61-68, 190-192, 196, 226-228 akt sprawy;

- umowa, k. 133-134, 178-179 akt sprawy;

- wyciąg bankowy, k. 136-153, 181-184, 219-221 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o obniżenie alimentów jest częściowo zasadne.

Zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu - odpowiedni do jego wieku i uzdolnień - prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody (por. orz. SN z dnia 5 stycznia 1956 r., III Cr 919/55, OSN 1957, poz. 74, stanowisko to potwierdził Sąd Najwyższy w tezie IV uchwały z dnia 16 grudnia 1987 r.).

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. oboje rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych wobec dzieci, a zakres tego obowiązku wyznacza z jednej strony poziom usprawiedliwionych potrzeb osób alimentowanych, z drugiej zaś - zarobkowe i majątkowe możliwości każdego z zobowiązanych (art. 135 § 1). Możliwości te określa się nie według faktycznie osiągniętych dochodów, ale według tego, jakie dochody może osiągnąć zobowiązany do alimentowania przy założeniu, że dokłada wszelkich starań i swoje możliwości zarobkowe w pełni wykorzystuje. Obowiązek rodziców ponoszenia ciężarów utrzymania i wychowania dziecka jest niezależny od tego, gdzie znajduje się dziecko. Jeśli małżonkowie nie mieszkają razem i dziecko mieszka u jednego z rodziców, pozostając pod jego faktycznym „kierownictwem”, nie zwalnia to drugiego z rodziców od udziału w kosztach utrzymania i wychowania dziecka, a wręcz przeciwnie, skoro na jednym z rodziców spoczywa większy ciężar wychowania dziecka drugi rodzic powinien w większym stopniu ponosić finansowe koszty utrzymania uprawnionych do alimentacji.

Niewątpliwym jest, iż od chwili urodzenia się dziecka, zarówno z małżeństwa, jak i pozamałżeńskiego, rodzice obowiązani są zapewnić mu utrzymanie na takiej samej stopie, na jakiej sami żyją. Stanowisko Sądu Najwyższego w tej mierze, zapoczątkowane jeszcze pod rządami kodeksu rodzinnego z 1950 r. (por. orz. SN z dnia 5 stycznia 1956 r., III Cr 919/55, OSN 1957, poz. 74), potwierdził Sąd Najwyższy w tezie IV uchwały z dnia 16 grudnia 1987 r., przyjmując, że przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu - odpowiedni do jego wieku i uzdolnień - prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody.

Art. 138 k.r.o. stanowi, iż w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami. Wynika z tego, że rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 wymaga, po pierwsze, porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu, po drugie zaś oznacza, że upływ czasu, jaki nastąpił od daty ostatniego wyroku alimentacyjnego do daty orzekania o podwyższeniu alimentów sam w sobie nie może jeszcze przemawiać za zasadnością powództwa; na stronie ciąży wówczas obowiązek wykazania, że zmiany takie nastąpiły stosownie do ogólnej reguły dowodowej (art. 6 k.c.).

Odnosząc powyższe rozważania do przedmiotowej sprawy wskazać należy, iż od ostatniego orzeczenia dotyczącego alimentów nastąpiła istotna zmiana determinująca obniżenie alimentów. Małoletni pozwany obecnie ma 12 lat. i znajduje się w fazie intensywnego rozwoju zarówno psychicznego i fizycznego. Wiąże się to z nakładami finansowymi niezbędnymi do utrzymania dziecka na prawidłowym poziomie rozwoju, takimi jak odpowiednia dieta, środki higieniczne, kosmetyczne. W chwili obecnej jednakże zmniejszyły się jednocześnie w sposób znaczny dodatkowe wydatki związane z leczeniem. Dodatkowo matka pozwanego zarabia znaczną jak na polskie realia kwotę około 5.000,00 złotych miesięcznie oraz otrzymuje na rzecz syna zasiłek w kwocie po 800,00 złotych miesięcznie jednocześnie przy większych kosztach utrzymania. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 16 grudnia 1987 r., przyjął, iż przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu - odpowiedni do jego wieku i uzdolnień - prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Koszty utrzymania małoletniego pozwanego to

około 1.100,00 złotych miesięcznie. Większą część tej kwoty nadal płaci powód, którego udział w wychowanie dziecka jest mniejszy niż matki pozwanego.

Powód osiąga wyższe o 800,00 złotych dochody niż w 2012 roku ma też jednocześnie dużo wyższe wydatki (dochód matki pozwanego zwiększył się od tamtego czasu o ponad 4.000,00 złotych). Pogorszył się stan zdrowia powoda co wiąże się ze zwiększonymi wydatkami na leczenie a dodatkowo zwiększyły się wydatki związane z utrzymaniem gospodarstwa domowego oraz spłatą kredytów. Dodatkowo z uwagi na zasady współżycia społecznego (brak możliwości egzekucji alimentów) powód spełnia świadczenia na zasadzie art. 144 § 1 k.r.o. wobec dzieci konkubiny.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Uwzględnienie roszczenia w części skutkowało jego oddaleniem w pozostałym zakresie.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. uwzględniając fakt, iż jest on sam zobowiązany do płacenia należności alimentacyjnych na rzecz małoletniego pozwanego.

SSR Andrzej Rydzkowski